

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a Budapesten, 2013. év május hó 28. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

V É G Z É S T:

A bíróság a **jogszerű intézkedéssel szembeni engedtlenség szabálysértése** miatt

_____ eljárás alá vont személy

- aki Budapesten,
_____ napján született,
anyja neve: _____
szem. ig. száma: _____

_____ szám alatti lakos -

ellen indult szabálysértési ügyben a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2013. március 11. napján kelt 01805/792-4/2013.szabs. számú határozatát akként változtatja meg, hogy a kiszabott pénzbírságot 16.600,- (Tizenhatezer-hatszáz) forintra mérsékeli. Egyebekben a szabálysértési hatóság határozatát hatályban tartja.

A végzéssel szemben nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

_____ eljárás alá vont személy legmagasabb iskolai végzettsége az általános iskola nyolc osztálya. Jelenleg a _____ nappali tagozatos, 12. évfolyamos tanulója. Hajadon családi állapotú, kiskorú gyermeke, illetve állandó ápolásra, gondozásra szoruló hozzátartozója nincsen. Önálló jövedelemmel nem rendelkezik, vagyontalan, szülei eltartásában él. Tartozása, betegsége nincsen. A megelőző két éven belül szabálysértés miatt nem marasztalták el.

Az eljárás alá vont személy 2013. március 11. napján 11 óra 40 perc körüli időpontban további hét társával az alaptörvény tervezett, IV. számú módosításával szembeni tiltakozás kifejezése céljából, egy előre be nem jelentett demonstrációt tartott a Budapest, V. kerület Kossuth Lajos tér 1-3. szám előtt lévő Országház I. számú kapuja előtt. A fenti helyszínen társaival közösen két darab molinót tartott maga elé „Haza csak ott van, ahol jog is van” felirattal. Az eljárás alá vont személy a molinót maga elé tartva, társaival együtt az Országház I. számú kapujánál elhelyezett, a gépjárművek ki- és beléptetésére szolgáló sorompó elé állt oly módon, hogy a gépjárművek ki-és bejutását akadályozta. Ezt követően a Készenléti Rendőrség illetékes rendőre 11 óra 42 perc körüli időpontban az eljárás alá vont személyt személyazonosságának igazolására szólította fel, melynek az eljárás alá vont személy eleget tett. A BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti osztályának vezetője 11 óra 45 perckor az eljárás alá vont személyt társaival együtt felszólította, hogy a jogellenes cselekményt hagyja abba, és hagyja el a helyszínt. A felszólításnak azonban az eljárás alá vont személy nem tett eleget, hanem a földre leült. Ezt követően a rendőrség illetékes tagja ismételt felszólította az

eljárás alá vont személyt, hogy ezen magatartását fejezze be, ellenkező esetben előállítására fog sor kerülni. Az eljárás alá vont személy a rendőri felszólítást megértette, tudomásul vette, annak azonban nem tett eleget. Ezt követően az eljárás alá vont személyhez odalépett az intézkedő rendőr, és személyéhez külön felhívást intézett arra vonatkozóan, hogy a helyszínt hagyja el és a jogsértő magatartását fejezze be. Eljárás alá vont személy azonban ezen felhívásnak sem tett eleget, így testi kényszer alkalmazásával előállítására került sor.

A bíróság a fenti tényállást a rendőri jelentések, az eljárás alá vont személy vallomása, a cselekményről készült videó felvétel és fényképfelvételek, valamint a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

A BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2013. március 11. napján kelt, 01805/792-4/3013.szabs. számú határozatával az eljárás alá vont személyt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt 51.600,- Ft pénzbírsággal sújtotta.

A szabálysértési hatóság határozatával szemben az eljárás alá vont személy törvényes határidőn belül kifogást terjesztett elő, melyben a cselekmény elkövetését vitatta és előadta, hogy álláspontja szerint magatartásával nem valósította meg a terhére rótt szabálysértést, ezért kérte bírósági tárgyalás megtartását és szabálysértés hiányában az eljárás megszüntetését.

A kifogás nyomán a szabálysértési hatóság a határozatát nem vonta vissza illetve nem módosította, így azt elbírálás céljából a bíróság részére felterjesztette.

A bíróság az eljárás alá vont személy kérelmére tárgyalást tűzött ki és bizonyítási eljárást folytatott le.

A bíróság bizonyítékként értékelte az eljárás alá vont személy tárgyaláson tett vallomását, melyben felelősségét ugyan nem ismerte el, ugyanakkor ténybeli elismerő nyilatkozatot tett és előadta, hogy magatartásával az alaptörvény tervezett módosításával szembeni tiltakozását fejezte ki. Előadta továbbá, hogy egy spontán szerveződött demonstrációról volt szó, melyet csupán figyelemfelhívás céljából vitt véghez. Előadta, hogy a forgalmat nem akadályozta, mivel gyalogosan el lehetett menni a kérdéses helyszínen, a virágládákat pedig később elhúzták és így a sorompót kikerülve már gépjárművel is akadálytalanul lehetett közlekedni. Vallomásában előadta, hogy hallotta és megértette a rendőri felszólítást, melynek azonban tudatosan nem engedelmeskedett, ezzel is felhívva a figyelmet a demonstráció céljára.

A bíróság okirati bizonyítékként értékelte a rendőri jelentéseket, melyek a fenti tényállásban foglaltakat támasztják alá.

A bíróság okirati bizonyítékként értékelte a BRFK Rendészeti Szervek Biztosítási Osztályának 2013. május 23. napján kelt, 01000-27983-1/2013.ált. számú tájékoztatást, mely szerint 2013. március 11. napján a kérdéses időpontban a Budapest V. kerület Kossuth Lajos térre bejelentett, és tudomásul vett rendezvény nem volt.

A bíróság bizonyítékként értékelte a cselekményről készült fényképfelvételeket, mely a fenti tényállásban foglaltakat támasztja alá.

A bíróság bizonyítékként értékelte a cselekményről készült videó felvételt, mely az eljárás alá vont személy vallomásában foglaltakat támasztotta alá, miután a felvételen látható volt az eljárás alá vont

személy, amint társaival együtt a fent leírt sorompó előtt állva, később, a rendőri felszólítás után ülve demonstrál. Az intézkedő rendőrök több ízben szólították fel az eljárás alá vont személyt és társait, hogy a helyszínt hagyják el és ezen magatartásukat fejezzék be. A felvételen hallható volt, amint az eljárás alá vont személy úgy nyilatkozott, hogy a felszólítást megértette, annak azonban nem engedelmeskedik.

A bíróság a videó felvétel alapján a szabálysértési hatóság határozatában foglaltaktól eltérően állapította meg a tényállást a vonatkozásában, hogy az eljárás alá vont személy által tanúsított magatartás következtében a 2. pályaszámú villamos közlekedésének akadályozását a bíróság nem találta bizonyítottnak. A videó felvételen ugyanis több ízben látható, amint a villamos a pályáján elhalad, illetve az is látható, amint egy rendőrségi gépjármű áll meg a villamos sínen. Az a határozati megállapítás, miszerint a demonstrálók miatt több országgyűlési képviselő nem tudott gépjárművel behajtani az Országház területére, ezért a gépjárműveikkel a villamos síneken álltak meg, és emiatt a 2. pályaszámú villamos közlekedése átmenetileg mindkét irányba leállt, a bíróság nem találta kétséget kizáróan bizonyítottnak. E körben tehát a bíróság az eljárás alá vont személy védekezését elfogadta és a tényállást a fent leírt módon állapította meg.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban Szabs. tv.) 216.§-a értelmében aki a rendvédelmi szerv vagy vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.

A cselekmény egyik tényállási eleme az alanyi oldal, vagyis az a személy, aki intézkedésre jogosult és akinek intézkedésével szembeni engedetlenség szabálysértést eredményez. Jelen esetben a szolgálatban lévő, és ekként fellépő rendőr, miután ő maga a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagjának minősül, jogosult volt az intézkedésre illetve az eljárás alá vont személlyel szembeni fellépésre.

A cselekmény másik tényállási eleme a tárgyi oldal, vagyis a szabálysértés tárgya, a jogszerű intézkedés. Az intézkedés olyan cselekedet, melyet a rendvédelmi szerv vagy annak tagja azért fejt ki, hogy érvényt szerezzen a jogszabályoknak és a törvényességnek.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 13.§ (1) bekezdése értelmében a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, amennyiben közbiztonságot, közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, vagy illet hoznak a tudomására.

Az Rtv. 19.§ (1) bekezdése értelmében a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétsége, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

Az eljárás során nem volt vitás, hogy a jelen demonstráció egy spontán szerveződött, előzetesen be nem jelentett megmozdulás volt. Természetesen a spontán demonstráció is a gyülekezési jogról szóló 1989. évi II. törvény hatálya alá tartozik. Ugyanakkor a gyülekezési törvényi 2.§ (3) bekezdése kimondja, hogy a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások jogainak és szabadságának a sérelmével. Ebből következően a gyülekezési jog nem tartozik a korlátozhatatlan, abszolút alapjogok közé. A gyülekezési jog ütközhet a szabad mozgás és a tartózkodási hely szabad megválasztásának jogával, mely alapjogi ütközés feloldására szolgáló – egyik - eszköz az előzetes

bejelentési kötelezettség. A gyülekezési jog talaján szerveződött demonstráció előzetes bejelentésével ugyanis legalizálni lehet a szabad mozgáshoz való jog és a tartózkodási hely szabad megválasztásának jogával kapcsolatos esetleges korlátozásokat. A *Bukta és Mások kontra Magyarország* ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága rámutatott arra, hogy a közterületen tartott nyilvános rendezvények előzetes engedélyezési eljárás alá vonása rendszerint nem korlátozza a gyülekezési jog lényegét.

Jelen esetben tehát egy spontán szerveződött demonstráció zajlott le, melynek keretében az eljárás alá vont személy tudatosan a gépjárműforgalom számára fenntartott sorompó elé állva, később oda leülve akadályozta a gépjármű forgalom zavartalanságát. Ennek megszüntetése érdekében a rendőrség a személy és létesítménybiztosítás intézkedés keretében jogszerűen lépett fel az eljárás alá vont személlyel szemben. Önmagában ugyanis az a tény, hogy az eljárás alá vont személy magatartása nem megakadályozta, csak akadályozta a forgalmat, nem teszi jogszerűtlenné a rendőri intézkedést. Ténykérdés ugyanis, hogy az eljárás alá vont személy által tanúsított magatartás objektíve alkalmas volt arra, hogy a gépjármű forgalmat akadályozza. Erre tekintettel az intézkedő rendőr feladat-és hatáskörében eljárva, jogszerűen lépett fel az eljárás alá vont személlyel szemben, amikor több ízben felszólította, hogy a kérdéses helyszínt hagyja el és tegye szabaddá az utat. E körben tehát a bíróság az eljárás alá vont személy védekezését – miszerint az eljáró rendőr intézkedése nem volt jogszerű - nem fogadta el.

Nem fogadta el a bíróság az eljárás alá vont személy védekezését a tekintetben sem, hogy az általa tanúsított magatartás nem merítette ki a szabálysértés megállapításához szükséges társadalomra veszélyesség fokát. A jogalkotó ugyanis önmagában azzal, hogy külön, önálló szabálysértési tényállást hozott létre a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésével szembeni engedetlenség tanúsításának esetére, kifejezte, hogy ezen magatartás veszélyes a társadalomra, függetlenül attól, hogy az elkövető mi motiválja a cselekmény elkövetésében. Az elkövető indítéka ugyanis a szabálysértési felelősség megállapítása tekintetében közömbös. Így sem a társadalomra veszélyesség fokát, sem a cselekmény indítékát a szabálysértési felelősség megállapítása tekintetében nem, kizárólag a büntetéskiszabás tekintetében lehet és kell figyelembe venni.

A szabálysértés megvalósításának harmadik feltétele a felróhatóság, vagyis, hogy az intézkedés alá vont személy számára a rendőri felszólítás egyértelműen, világosan, jól hallhatóan legyen közölve, hogy annak tartalmát az intézkedés alá vont személy felfogja és megértse. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok – különös tekintettel az eljárás alá vont személy e körben tett vallomása és a videó felvétel – alátámasztották annak tényét, hogy a rendőri felszólítást az eljárás alá vont személy megértette és tudomásul vette, ezen tényállási elemet is bizonyítottnak találta a bíróság.

A szabálysértés elkövetési magatartása kettős, aktív és passzív magatartás lehet. Passzív magatartással valósítja meg az elkövető a szabálysértést, amennyiben negligálja a felszólítást, vagyis pusztán nem engedelmeskedik annak, megtagadja az együttműködést. Ennél súlyosabb, amikor a felszólításnak aktívan ellenszegül, vagyis nem pusztán nem engedelmeskedik, hanem valamilyen tevőleges magatartást fejt ki.

A fenti indokolás alapján, a rendelkezésre álló bizonyítékokra tekintettel a bíróság kétséget kizáróan bizonyítottnak találta, hogy az eljárás alá vont személy azzal, hogy a többszöri rendőri felszólításnak nem engedelmeskedett, a helyszínt nem hagyta el, és a rendőri felszólítás után, annak ellenére a földre leült, a fenti tényállásban körülírt magatartásával elkövette a terhére rótt, Szabs. tv.

216.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését.

A bíróság megállapította, hogy a szabálysértési hatóság határozata a jogszabályoknak megfelel, a szabálysértési hatóság helyesen rendelkezett az előállításban töltött idő beszámításáról is. A büntetés kiszabás körében azonban a bíróság a szabálysértési hatóságtól eltérő álláspontra helyezkedett.

A bíróság a büntetés kiszabás körében súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy az eljárás alá vont személy magatartása során mindkét elkövetési magatartást, így aktív és passzív ellenállást is tanúsított a rendőri intézkedéssel szemben, továbbá súlyosító körülményként értékelte a bíróság a társas elkövetést is.

A bíróság az eljárás alá vont személy javára ugyanakkor enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont személy fiatal felnőtt korát, a cselekmény méltányolható indítóokát, továbbá, hogy a megelőző két éven belül szabálysértés elkövetése miatt nem marasztalták el.

A bíróság figyelemmel a büntetés kiszabási körülményekre, a fokozatosság követelményére és az Szabs. tv. 21.§-ában foglalt büntetés kiszabási elvekre is, a szabálysértési hatóság által kiszabott pénzbírság mérséklésére lehetőséget látott. A bíróság álláspontja szerint a rendelkező rész szerinti pénzbírság szükséges, de egyben elégséges is ahhoz, hogy az eljárás alá vont személyt visszatartsa a jövőben újabb szabálysértés elkövetésétől.

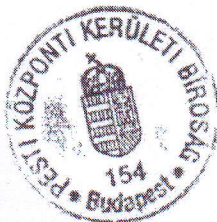
Minderre tekintettel a bíróság a szabálysértési hatóság határozatát a Szabs. tv. 116.§ (1) c) pontja alapján megváltoztatta.

A Szabs. tv. 116. § (3) bekezdése kimondja, hogy a bíróság határozatával szemben nincs helye fellebbezésnek, a Szabs. tv. 116. § (4) bekezdése értelmében a határozat a közlés napján jogerős.

Budapest, 2013. év május hó 28. napján

A kiadmány hitelül:

SAA

Dr. Albecz Gabriella sk.
bíróági titkár